Avrupa Türkiyeli Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu Yayın Organı

İşçi Gazetesi

Yıl: 3 Sayı: 36 3 Ekim 1975 Fiyatı: 50 Pf.

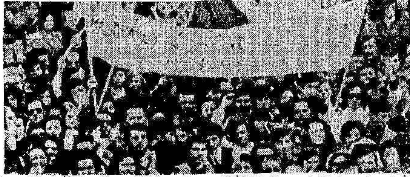
DEMOKRATİK HAK ve ÖZGÜRLÜKLER İÇİN

30 BİN İŞÇİ YÜRÜDÜ

Türkiye işçi sınıfının sosyal kurtuluş mücadelesi gün geçtikçe yeni yeni boyutlara erişiyor. Türk-İş'ten kopmalar ve işçi sınıfının sarı sendikalara karşı mücadelesi yoğunlaşıyor. Bilhassa son genel kuruldan sonra DİSK'teki gelişmeler ve yeni katılmalarla DİSK'in güçlenmesi işçi sınıfının birliği adına önemli bir kazançtır. DİSK işçi sınıfının birliği, gerici-faşist MC hükümetinin alaşağı edilmesi ve demokratik güç birliği konusundaki mücadelesini giderek yoğunlaştırıyor. DİSK bu mücadeleyi yığınlara mal etmek için öteki demokratik kitle örgütleri ile birlikte yürüyüşler, mitingler vb. gibi kitle eylemleri düzenliyor.

DİSK'in son genel kurul kararları doğrultusunda örgütlediği bu kitle eylemlerinden biri: "Demokratik Hak ve Özgürlükler İçin Mücadele Mitingi" 20 Eylül günü İstanbul'da yapıldı. Bütün gerici ve faşist güçlerin engellemelerine rağmen miting çok başarılı geçti. DİSK'ten başka demokratik örgüt ve derneklerinde desteklediği mitinge 30 Binin üzerinde işçi katıldı.

Şişhane, Kabataş, Şişli'den yürüyüşle Taksim alanına gelen yürüyüşçüler şu dövizleri taşıyorlardı:

"Faşizme geçit yok-İş, ekmek, hürriyet faşizme nihayet-Bağımsız Türkiye-İşçi, köylü elele ; demokratik cephede- İşçiyiz güçlüyüz, devrimde öncüyüz - Genel grev hakkını söke söke alırız - Referandum isteriz - Katil iktidar-Hükümet istifa- MC=faşizm -Düşünce özgürlüğüne evet, 141 ve 142. maddelere hayır- Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşelim -Lokavt hak değil suçtur -İş garantisi-Sömürüye paydos"! Miting boyunca işçiler çeşitli devrimci marşlar da söylediler.

Bu arada mitingi provoke etmeye çalışan Mao'cu gürühun çabaları fayda vermedi. Mao'cu provakatörler sonunda işçi sınıfından iyi bir dayak yiyerek miting alanından atıldılar. İşçiler "Mao'cu bozguncular aramızda yer yok" diye bağırdılar.

Mitingte, DİSK Genel Başkanı K. Türkler ve DİSK Genel Sekreteri İ. Güzelce'de birer konuşma yaptılar. Türkler ve Güzelce konuşmalarında Demokratik mücadele, Demokratik Güçbirliği, Hayat Pahalılığı, İşçi Sınıfının Birliği, Anti-Faşist Mücadele ve Türkiye'nin dış politikası üzerinde önemle durdular. Türkler konuşmasını şöyle bitirdi. "Hepimizi, önümüzdeki ilk görev olarak MC iktidarını ve onu oluşturan kuruluşları zayıflatmaya, bu yasa dışı azınlık iktidarının ömrünü kısaltmak amacıyla, birlikte Anayasal mücadeleye çağırıyorum".

Gerici-faşist güçlerin halktan "güven oyu" alabilmek için, ilericiler üzerinde baskıları arttırdığı şu son günlerde bu çağrının anlamı daha da önem kazanmaktadır. Günümüzün bu en acil meselesi üzerinde tüm anti-faşist, demokratik, ilerici ve sosyalist güçlerin önemle durması gerekir. İşçi sınıfından gelen bu sese hiç kimse kulaklarını tıkayamaz.

TDF İSPANYA İLE İLİŞKİLERİN KESİLMESİNİ İSTEDİ

TDF, İspanya'daki idamlarla ilgili olarak Cumhurbaşkanı'na şu telgrafı göndermiştir:

Sayın Fahri Korutürk
Türkiye Cumhurbaşkanı
ANKARA

Birkaç gün önce halkımızın faşizme karşı ol-

Devamı 4. sayfada

Seçimlerde Görev:

MC'yi YIKMAK

12 Ekim seçimlerinin yaklaştığı şu günlerde gerici-faşist güçler saldırılarını alabildiğine arttırdı. "Referandum niteliğinde" olan bu seçimlerde demokratik ve ilerici adayları yıldırmak, türlü baskı yöntemleriyle MC hükümetini ayakta tutmak için ellerinden geleni yapıyorlar.

Bazı devrimciler seçimlerde alınacak tavrı tartışa dursun, faşist-gerici güçler ülkenin her yerinde eyleme geçmiş durumdalar. Oysaki alınacak tavır bellidir. Hiç bir sosyalist parti seçimlere katılamıyor. Günümüzün en acil görev gerici-faşist MC ortaklığını alaşağı etmek, yerine, demokratik, anti-emperyalist, anti-faşist bir hükümeti iş başına getirmek için mücadeledir. MC hükümetini oluşturan partilerin iç yüzlerini açığa çıkarmak ve demokratik, ilerici, anti-faşist, anti-emperyalist adayları desteklemek, parlamentoda işçi ve emekçilerin egemen olmasına çalışmak her sosyalistin görevi olmalıdır. Pasif tutum düşmanın işine yarar.

Sosyalistler seçim kampanyalarında faal olmalı, halkın seçimlere yoğun bir biçimde katılmasına çalışmalı, demokratik özgürlüklerden, işçi ve emekçi yığınların çıkarlarından yana olan, antifaşist, anti-emperyalist CHP adaylarının seçilmelerine yardımcı olmalıdır.

Faşizm Türkiye'de ve Dünyada Lânetleniyor

12 ülke İspanya'daki elçilerini geri çekti

Otoegui, Alonso, Sanz, Sollas, Manot. 20-25 yaşları arasındaki bu beş genç, 27 Eylül sabahı idam edildiler. İspanya'yı kana bulayan faşist diktatör Franko, diğer altı kişiyi de müebbed hapse mahkum ettirdi.

Bu son cinayetler faşist diktatörlüğün sonunu iyice hızlandırdı. Bütün dünya cinayetleri protesto ediyor. Meksika'dan Türkiye'ye kadar birçok ülkede gösteriler yapıldı. Yüzbinlerce insan sokakları, meydanları doldurarak yürüdü. İspanyol elçilikleri tahrip edildi.

Birçok ülke İspanya'nın faşist rejimi ile ilişkilerini kesti, elçiliklerini kapattı. İspanya'ya yük ve yolcu taşıma boykot edildi. Meksika bunlara ilaveten İspanya elçiliğini sınırdışı etti. İspanya ile telgraf haberleşmesini kesti.

Perşembe günü bütün Avrupa'da saat 12.00'de taşıtlar, işyerleri durdu. Franko rejimi çeşitli yollarla protesto edildi, ediliyor.

Cinayetler Türkiye'de de protesto edildi. Ankara ve İstanbul'da yürüyüşler yapıldı. Ankara belediyesi İspanyol elçiliğinin elektrik ve suyunu (MC hükümetinin önlemek istemesine rağmen) kesti.

Protestolar sadece İspanya dışını değil, İspanya'yı da sardı. Yüzbin-

Devamı 4. sayfada

Cenevre Konferansı Toplandı

Birleşmiş Milletlere bağlı Cenevre'deki İnsan Hakları Komisyonu'nun düzenlediği, hükümetlerden bağımsız örgütlerin katıldığı "Avrupa'daki Yabancı İşçilere Karşı Ayrımcılık" konulu uluslararası kongre 16-19 Eylül 1975 tarihleri arasında Cenevre'de Birleşmiş Milletler binasında yapıldı.

Avrupa'daki işçilerimizi temsilen ATTF ve -kimilerinin gizlemeye çalışmasına rağmen- TDF'in katıldığı kongre dört komisyon oluşturarak yabancı işçilerin ekonomik, hukuksal, kültürel ve sosyal durumlarını inceledi.

Devamı 4. sayfada

Bu Kış İşsizlik 1,5 MİLYON

Waldniel, Kassel ve Wuppertal'deki "Akzo"ya bağlı işyerlerinden 36 bin işçinin çıkarılması öngörülmektedir.

Siemens AG'de işyeri temsilcisinin onayı ile 500 işçi işlerini kaybedecek. Bilindiği Siemens şirketinde çalışan işçiler katmerli sömürü altındadırlar. Ücretleri sıs sık düşürüldüğü gibi taşınma yasağına da tabidirler.

Freiburg ve Rotweil-deki "Deutsche Rhodiaceta AG" işyerlerinde 600 işçiye çıkış verilecektir.

VEBA Kimya Konserni de 700 kişiye çıkış vermiştir.

Son haberlere göre bu kış işsiz bırakılacakların sayısı birbuçuk milyonu bulacak.

İşten çıkarılan bir işçinin eli bu haldeydi.

Bütün bunlara krizin sebep olduğunu ve zarar etmemek için böyle dav-

Devamı 4. sayfada

BİR UYARI, SON UYARI

Her gazetenin bir Nizamı vardır: ciddi devrimci bir gazete, bir okurunun devrimci bir yığın örgütünün yöneticilerine uluorta saldıran bir yazısını yayınlarken, hiç olmazsa bu okurunu iyi kanımak zorundadır. Biz, Coşkun Pınar beyi iyi tanırız. Zat-ı-âlileri, vakti zamanında İşçi Gazetesi sütunlarını da şereflendirmişlerdi. Fakat İşçi Gazetesi, bu değerli muharrir'in gazeteyi töhmet altında bırakacak sorumsuzluklar yapmasına hiç bir zaman izin vermedi. ATTF'ye onun yayın organına, ABÖK'e ilgi duymasını gene de C. Pınar adına olumlu bir puan sayıyoruz. Ancak, ATTF'ye ve onun savunduğu görüşlere ilgi duyması için gerçekten çok çaba sarfettiğimiz bu kişi, şimdi Kurtuluş sütunlarında, bir yandan, bize iyi niyet dersi vermeye, öte yandan, köşede bucakta sınıf güdüsünün azgırlaştırdığı bir dedikodu kazanı kaynatmaya kalkışırsa, bunu kimse bize diyalektiğin mucizesi diye yutturamaz. TDF'den adam tırtıkladık diye övünen-sevinen sivri akıllı bir yana, diğer aklı başında dostlarımızı uyarmayı görev biliriz.

Hafiye müsveddesi Coşkun Pınar, TDF yöneticilerinin bazı davranışları içinde "çıplak çıplak başka nedenler, kabuğu soyulmakta olan başka görüşler" arıyor. Tıpkı, Kıbrıs olayları sırasında Sovyetler Birliğinden şüphelendiği gibi. Şimdi kendisinin TDF yöneticilerinden birine yazılmış 27.8.1974 tarihli mektubundan bir pasaj okuyalım :

Devamı 4. sayfada

SÜRGÜNLER

..Trenden indim, şehre varmıştım
istasyon oldukça modern
telâş içinde gidip gelen insanlar
ellerinde bavulları
kimi trene biniyor
kimi de şehre dalıyordu.
Burası
Almanyanın bir şehriydi
fakat
gidip gelenin çarptığı
işi olmadığı halde salonda
volta atan
yaya trafiğini aksatan
giyinişleri
hareketleri
ve renkleri ile
ilk bakışta
gösteren insanlar da vardı.
Bunlar,
almanların -Auslander- dedikleri
çoğunluğu türk olan insanlar...
Ahmet, Mehmet, Fatma, Ayşe..
memleketin her tarafından
ta buralara
ekmek parası için gelmişler.
Evet Dost
gelmişler..hem de en sevdiklerini
bırakarak
biliyormusun bunlar kimler
bunlar garipler, bizim garipler
lisan bilmez
kimsecikleri tanımazlar
hasretlerini
üzüntülerini
belki gidermek için
birleşiyorlar istasyonda.
Bilirmisin,
bunlar vatanlarında sağlamdı
Hasso'nun kolu, Mehmedin bacağı
Memo'nun gözü, Ayşenin parmağı
vardı
Türkiyeden gelirken
Ya şimdi?
sakatlar
dertliler
ölüyorlar
Katil kim?
söyle dost
kimdir bunu yapan?
Yirminci yüzyılın, bütün insanlığın
silinmez yüz karası olan
-modern köle ticareti- bu.
Soygun ve talan düzenin
milliyetçi denen satılmışların
işbirlikçi parababalarının
kanımıza susamış kenelerin
kol gezdiği düzenin
kurbanı bunlar.
İşte görüyorsun kurban olduğum
nasırlı elini, terli alnını öptüğüm
dertlerimiz, hasretlerimiz bir
gel artık
ver elini
yaratıcı ellerinle sil karanlıkları
yetsin bu zulüm
bitsin bu sürgün
doğsun güneşimiz
kucaklaşalım o gün.
Bilal

İŞTE MAOCULUK

Sözün kısası
Rauf Tamer

USLÛP!

SÜRPRIZ DEĞILDIR

• Kahrolsun sosyal-emperyalist uşağı revizyonist sendika ağaları!

....

Biz demiyoruz, solcular diyor:

Bakın... Önümdeki beyannameyi okumaya devam ediyorum:

"......Kendilerine devrimci süsü veren bu revizyonist sendika ağaları, sırtını Sovyet sosyal-emperyalizmine dayayan TSİP ve TİP revizyonistlerinin kuyruğundadır. Sosyalist Sovyetler Birliğini, emperyalist bir ülke haline dönüştüren Kruşçev ve Brejnev döneklerinin ülkemizdeki işbirlikçilerine karşı uyanık olmalıyız."

....

Aynı beyannameden bir başka pasaj:

"........halkın yanındayım, halkın umuduyum diyen Ecevit ve CHP ne yapıyor? Küçükköy Belediyesinin CHP'li başkanı, seçim nutuklarını unutarak, yoksul halkın tek barınağı olan gecekonduları yıktırıyor, işçilerin hayatıyla oynuyor. İşte CHP'nin gerçek yüzü budur."

★

Beyennameye imzasını atanlar şunlar:
- Devrimci Gençlik Derneği
- İstanbul Devrimci Gençlik Birliği.
- Kartal Halk Birliği,
- Tunceli Yurt Yaptırma Yardımlaşlama Derneği.
- Kars Kültür Derneği
- Bingöl Devrimci Kültür Derneği.
- Kasımpaşa Halk Dayanışma Birliği.
- Mecidiyeköy Halk Birliği.
- Memurlar Derneği İstanbul Şubesi
- Toprak-İş Sendikası Genel Merkezi.
- Çağdaş Metal-İş Sendikası İstanbul Şubesi.

....

Rauf Tamer diye bir imza da benim atmama müsaade buyursunlar... Bakın kimlerle fikir birliği etmek varmış kaderde... (Teşekkür ederim)

sağlık sorunları

İŞÇİ SINIFININ SAĞLIĞI ve HASTALIKLARI :3

Çalışma koşullarına gelince..Hemen bütün sanayi kollarında işveren işçiyi işyerinden gelebilecek hastalık ve sakatlık etkenlerine karşı hiç bir koruyucu tedbir almamıştır yada aldığı bir takım tedbirler ciddi olmaktan uzak ve yetersizdir.Fabrikalarda uzmanlarca yapılacak kontrollerde, nice işyeri bırakın çalışmayı "oturulamaz"raporu alacaktır.Bu yüzden, her fabrika birer sakatlık ve hastalık fabrikası olmuştur! Örneğin, son yıllarda namuslu bilim adamlarının çabalarıyla ortaya çıkan ve sonraları işverenin baskılarıyla kamu oyuna geniş ölçüde yansıması önlenen Benzol zehirlenmeleriyle ilgili birkaç noktayı belirtelim. Benzol kauçuk ve ayakkabı sanayiinde eritici ve yapıştırıcı olarak kullanılmaktadır. Bu kesimde 60-80 binden fazla işçi çalışır. Benzol buharları solunum yoluyla kana karışmakta ve işçilerde KAN KANSERİ meydana getirmektedir. Son yıllarda bizim bilebildiğimiz 50'nin üzerinde işçi bu yüzden ölmüştür. Oysa, bu hastalık nedenini yok etmek eldedir. Fabrikada modern havalandırma sistemleri, işçilere verilecek zehirli buharları temizleyen maskeler, işçilerin devamlı kontrolü ve kan takviyeleri birer çare olduğu gibi gereğinde Benzol yerine bu işleri yapan diğer maddelerin sanayide kullanımı mümkündür. Ama işveren bunların hiçbirine yanaşmamış onun yerine olayı teşhir eden bilim adamlarına ve duyuran gazetelere ekonomik siyasal baskı yapmıştır.. Bunun gibi hemen her sanayi kolunda korunması mümkün hastalık ve sakatlık nedenleri mevcuttur.

EISENBERG DERNEGİ KURULDU

Kaiserslautern'e 30 Km. mesafedeki bu şehirde ve civarında binin üzerinde Türkiyeli işçi yaşıyor.

Öteden beri birlik halinde olmak ve karşılıklı dayanışmak istiyen Eisenberg'de çalışan bu kardeşlerimiz uzun zamandan beri kurmaya çalıştıkları derneği 20 Eylül'de kurdular.

Ertuğrul Akçeşme'nin çağrısıyla toplanan kongreye Kaiserslautern Türkiyeli İşçi ve Öğrenci Derneği başkanı Ercan Karakaş başkanlık yaptı.

Derneğin yönetim kuruluna şu arkadaşlar seçildi: Ertuğrul Akçeşme, Sinan Şahin, Halil Türk, Şükrü Öztaş, Halil Avcı, Metin Karabulut, Sefer Yılmaz, Mehmet Bakıç, İlyas Aydın.

okuyucu mektubu

BİLECEĞİZ, ÖĞRENECEĞİZ YARIN BİZ YÖNETECEĞİZ

Lice ve deprem

Lice ve civarında meydana gelen deprem, binlerce yurttaşımızın ölümüne, onbinlercesinin de yurtsuz, yuvasız kalmasına sebep oldu.

Ben kalanlara, bizleri oy davarı yerine koyan sahte politikacılar gibi dilden değil, candan başsağlığı dilerim.

AÇIKLIĞA KAVUŞMAYAN İKİ NOKTA ve...

Açıklığa çıkması gereken iki nokta var. Birincisi; bu büyük felakete sorumlu aramalımıyız? Evet, aramalıyız!

Deprem yerlerini gösteren gazetelerdeki resimlerde, tuğla ve taştan yapılmış bir tek binanın ayakta durduğu görülüyor. Diğerleri tam hasara uğramış. Ayrıca ölüler koktuğu halde, bir çok köylere henüz ulaşılamadığı haberleri de var.

NEDEN? DEVLET, sadece kârını düşünen kapitalistlerin elindedirde ondan. Zamanında oralara YOL, OKUL, HASTAHANE vs.yi kasten yapmamıştır. Bu köylere ulaşım zaten yokturda ondan. Bizlere sadece dört yılda bir oy sürüsü gözüyle bakıyorlardı. Üstelik Lice'liler seçimlerde oylarını bilinçlice kullanmışlardı. Lice1965 seçimlerinde Türkiye İşçi Partisi (TİP) in tek seçim kazandığı ilçeydi. Keza, MC'ciler, Türkeş'i Diyarbakır'a sokmayan halkın ön saflarında Lice'liler olduğunu iyi biliyorlardı. Üstüne üstlük Lice, kürtlerin oturduğu bir ilçeydi. MC'nin başbakan yardımcısı, en büyük İt, Türkeş ise; "Doğu'daki kürtlere bennasıl kardeşim derim?" diyordu.

Onun için, bu büyük can kaybından ve hasardan PARABABALARI, AĞALAR ve onların HÜKÜMETLERİ sorumlu, suçludur ve KATİLDİR!

Yapamadık, ulaşamadık sözleri, kabil değil, hep yalandır. Çünkü hükümet, Doğu'nun en ücra köşesinde, bir "KOMÜNİST" var dendiği zaman, iki saat içinde varını yoğunu oraya yığabilmektedir. Keza, Hakkari iline 16 milyon TL'sına Türkiye'nin en modern HAPİSHANESİNİ inşa eden hükümet, 1962 yılı resmi raporlarına göre Lice ilçesinin deprem bölgesinde olduğu ve taşınması gerektiği halde bir kuruş harcama yapmamıştır.

İşte bu yüzden Lice'liler bile bile ölüme mahkûm edilmiştir.

İkinci nokta ise: depremi, başta Türkiye'nin Sesi olmak üzere tüm basın ALLAH BİLLAH anlatıp sayıyorlar. Ama hepsi de, nasıl olduğunu ne kadar hasar yaptığını, besmele ile başlayıp bitiriyorlar. Fakat depremin nasıl olduğunu, hangi tedbirlerin alınmadığını, deprem bölgesinde neden sadece 4 doktorun bulunduğunu vb. anlatmaya dilleri varmıyor. Halkın kafasının bulanık kalmasını istiyorlar. Gerçekleri gizliyorlar. Bu da onların kimin düdüğünü çaldıklarını gösteriyor!

Şimdi, her yanda felâketten sağ kalanlara yardım toplanıyor. Yardım etmek görevimiz. Ama şunu unutmamak gerekir! VURGUNCULAR, TALANCILAR, HALK DÜŞMANLARI İKTİDARDA KALDIKÇA, MİLYONLARCA YOKSUL EMEKÇİ FELAKETLERDEN KURTULAMIYACAKTIR. BİZ ŞİMDİ, BÜTÜN KÖTÜLÜKLERİN ANASI OLAN HALK DÜŞMANI İKTİDARI BAŞIMIZDAN ATMAK, BU REZİL DÜZENİ DEĞİŞTİRMEK İÇİN DE MÜCADELE ETMELİYİZ.

Krefeld'den bir işçi.

DEPREME YARDIM

DORTMUND

Dortmund Türkiyeli İşçiler Derneği Türk-Danış ile birlikte 27 Eylül'de, Diyarbakır'da depremden zarar görenlere yardım için bir sokak gösterisi düzenledi. Derneğe bağlı folklor ekibinin de katıldığı gösteriyi alman basın mensupları da izledi. Almanca ve Türkçe bir bildiri dağıtılarak depremle ilgili gerçeklerin duyurulduğu gösteride toplanan yardım Türk-Danış kanalıyla depremden zarar görenlere gönderilmek üzere AWO'nun açtığı konto numarasına yatırıldı.

KREFELD

Aynı amaçla Krefeld ve Kaiserslautern derneklerinde de yardım kampanyaları açıldı. Krefeld Türk İşçileri Yardımlaşma Derneği bunun için bankada bir hesap açtı.

KAISERSLAUTERN

Kaiserslautern Türkiyeli İşçi ve Öğrenciler Derneği ise açtığı kampanyayı işçilerimiz arasında yürüttü. Toplanan yardıma istismarcılar tarafından el konmaması için bir dernek üyesinin deprem bölgesine gidip zarar görenlere bizzat eliyle vermesi kararı alındı.

DUISBURG ŞEHİR İDARESİNİN TÜRK-DANIŞ LA BİRLİKTE DÜZENLEDİĞİ "YABANCI İŞÇİLER FESTİVALİ"NDE DİĞER ÜLKELERİN EKİPLERİ YANINDA TDF FOLKLOR EKİPLERİ DE GÖSTERİLERE KATILDI. RESİMDE TDF-BAYBURT FOLKLOR EKİBİ GÖSTERİ SIRASINDA

İŞÇİ GAZETESİ KAMPANYASI SÜRÜYOR

Geçen sayımızda duyurduğumuz İşçi Gazetesi Satış Kampanyası devam ediyor. Gazetemizi daha düzenli ve daha iyi satmak için başlatılan kampanya daha ilk sayıdan meyvalarını vermeye başladı. Yarışmayı 100 gazete ile Duisburg derneği kazandı. Onu 60 gazete ile Essen derneği izledi.

Her ne kadar kampanyadan önce de gazete satışları en iyi Duisburg derneği tarafından organize edilmekte ve en çok bu dernek tarafından satılmakta idiyse de, kampanya bu dernekteki arkadaşları da teşvik etmiş ve sattıkları gazete sayısını arttırmıştır.

Kampanyada belirtilen armağan olarak 5 kitap arkadaşlara verildi. Armağan alan arkadaşlar "yarışmadan büyük bir şevk kazandıklarını" ve 36. sayıda da kazanacaklarını söylediler.

DORTMUND TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ- ŞEHİR MERKEZİNDE İŞÇİ GAZETESİ SATARLARKEN.

işçi arkadaş, bu gazete senindir oku ve okut

TDF 5. TEMSİLCİLER KURULU TOPLANDI

TDF 5. Temsilciler Kurulu 27-28 Eylül'de Federal Almanya'nın Düsseldorf şehrinde yapıldı. Çeşitli derneklerimize bağlı 60 kadar üyenin de izlediği toplantıya 1 Temsilcilik ve 10 dernek delegesi katıldı.

Oldukça kabarık bir gündemi olan toplantının en önemli bölümünü "12 Ekim seçimleri", "Demokratik Güçbirliği-ABÖK ilişkileri", "TDF'yi parçalamak istiyenlere karşı takınılacak tavır" tartışmaları teşkil etti.

Seçimler konusunda MYK'nun getirdiği öneri kabul edildi ve güncel görevin MC hükümetini yıkmak olduğu, bu yüzden de CHP'nin oylarını bölmemek gerektiği üzerinde duruldu.

Sosyalizmin bağımsız sesini duyurmak gerektiği, bunun için de seçimlerde CHP'nin desteklenmemesini savunan görüş eleştirildi ve sosyalizmin sesinin duyurulabileceği aynı zamanda da demokrasi cephesinin oylarını bölme den MC'nin uzaklaştırılabileceği vurgulandı.

Gene MYK tarafından getirilen ve Demokratik Güçbirliği'ni dağıtıp ABÖK'e katılmayı içeren öneri kabul edildi.

Birinci günün akşamı film gösterisi için toplanıldı. Dördüncü Temsilciler Kurulu'nda gösterilen faşizmle ilgili filmden sonra, bu toplantıda kurtuluş savaşlarıyla ilgili bir film gösterildi.

4. Temsilciler Kurulu'nda ele alınan ve Federasyon bünyesinden hemen tümüyle tasfiye edilen maoculuk ve maocu bölücülerden sonra, bu toplantıda TDF'yi bölmek, parçalamak istiyen başka kişiler ele alındı.

Federasyonumuzu yıkmayı amaç edindiğini söyleyip duran bir büyük taktisyenin telefonla yönettiği 'harekât' bir işe yaramadı ve hayalî düşmanlarla mücadele EMRİ alanlarla birlikte Amir de komik duruma düşmekten kurtulamadı.

Bu zihniyet ve davranışlarla ilgili tavrımız -öteki sütunlarımızda da belirtildiği gibi- "birlikte çalışmaya evet, bölücülüğe hayır"dır. MYK'nın bu önerisi de 1 muhalif, 2 çekimser oyla kabul edildi.

Demokratik Güçbirliği

TDF temsilcisinin ATTF'nin yedinci Genel Kurulunu izlemesine izin vermeyecek kadar düşmanlaştırılmış bir tutum, eğer bir takım meseleleri eleştirirken kendinde bazı hatalar olsun aramazsa, hiç olmazsa dürüst ve ciddi düşünen insanlar için inandırıcı olmaz.

Bir örnek: Objektif olarak, Demokratik Güçbirliği'nin ABÖK'ün yanısıra varlığı gereksizdir; Demokratik Güçbirliğini sürdürmek yanlıştır. Fakat, esasen Demokratik Güçbirliği çoktan çözüme bağlanabilecek bir sorun idi. TDF'nin güçbirliği yolundaki eski çağrılarına biraz olumlu ve gerçekten yapıcı bir yaklaşım Demokratik Güçbirliği çıkışını bile durdurabilirdi.

Gene'de Hollanda ve Batı Berlin derneklerine ABÖK'ü gösteren ve bu dernekleri ABÖK'e katılmaya teşvik eden, söz konusu dernek yöneticilerinin de çok iyi hatırlayacağı gibi, TDF yöneticileridir. Her ne ise! Olayların hikayesi, bu yazı çerçevesinde ele alınmayacak kadar karmaşık ve uzun.

Bu konuda daha fazla vakit ve enerji ısrafına gerek görmüyoruz, kısaca ve açıkça şunu söylüyoruz : TDF yöneticileri, ilk Demokratik Güçbirliği toplantısında, Demokratik Güçbirliği'nin dağıtılmasını ve bu güçbirliğine katılmış olan tüm güçlerin ABÖK'e katılma müracaatı yapmalarını önerecek ve bu önerisinin kabul edilmesi için mücadele edecektir.

İki Mektup, İki Tavır

TDF Merkez Yönetim Kurulu 18.8.1975 tarihinde ATTF Yönetim Kuruluna aşağıda tam metnini verdiğimiz şu mektubu gönderdi :

18.8.1975

ATTF Merkez Yönetim Kurulu'na,

Konu: İki Federasyon arasındaki ilişkilerin düzenlenmesi hakkında.

Değerli Arkadaşlar,

Merkez Yönetim Kurulumuz, TDF ve ATTF arasındaki ilişkilerin eleştirilmesi, düzenlenmesi ve geliştirilmesi için Merkez Yönetim Kurulları arasında bir toplantı yapılmasını uygun görmüştür.

Böylece iki örgütün birbirini daha yakından tanıması mümkün olacak, Avrupa'daki demokratik mücadele alanında olumlu adımlar atılması olanağı doğabilecektir.

Teklifimiz olumlu karşılandığı takdirde, toplantı gündeminin tesbiti için bir ön toplantı yapılması yararlı olur. Ön toplantı için önerimiz 4 Eylül Çarşamba, toplantı günü önerimiz ise, 13 Eylül Cumartesi günleridir. Yer ve saatlerinin tesbitini size bırakıyoruz.

Önerimizin olumlu karşılanacağını umar,

Dostça selamlarız .

TDF Merkez Yönetim Kurulu a.
Genel Başkan
Mehmet Akmaner

Bir de ATTF Yönetim Kurulu adına gelen 31.8.1975 tarihli cevabî mektubu okuyalım :

31.8.1975

Konu : 18.8.1975 tarihli yazınıza cevaptır.

TDF Merkez Yönetim Kurulu'na,

18.8.1975 tarihli mektubunuzda belirttiğiniz ATTF ve TDF Yönetim Kurulları arasında toplantı teklifi, 1 Ağustos 1975 tarihli, 34 sayılı yayın organınız İşçi Gazetesinde yer alan ATTF ve ABÖK hakkındaki yazılarla uyuşmamaktadır. Aksine bilinen bir gerçektirki ATTF hiçbir zaman TDF yöneticileri ile arasında mevcut ilkesel ayrılıkları tartışmaktan kaçınmamıştır, bu ayrılıkların açığa çıkmasına çalışmıştır. Bilindiği gibi Köln Türkiyeli İşçiler Dayanışma Birliği kongresinde, Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliğinde, ve Düsseldorf, Gelsenkirchen, Münster, Dortmund'da bulunun TDF dernekleri ile, TDF yöneticilerininde hazır bulunduğu sırada temel ayrılıklar tartışıldı. örneğin işçi sınıfına zarar veren Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın yazıları eleştirildi, anti-sovyetik yüzü açığa çıkarıldı.

Kanımızca, bu tartışmalar, hazır bulunan dernek üyeleri için de yararlı olmuştur.

TDF Yöneticileri ile ATTF arasında ilkesel ayrılıkları temelden alıp tartışmaya ve bunu açıklığa kavuşturmaya hazırız.

ATTF ve TDF'ye bağlı dernek üyelerinin de katılabileceği böyle bir toplantı Gelsenkirchen Türk İşçi Derneğinde yapılabilir.

ATTF YÖNETİM KURURU a.
Başkan Hasan Ulutaş

Daha hitap biçimlerinden iki ayrı tavır ortaya çıkıyor. Biz, ATTF Yönetim Kurulunun ezici çoğunluk üyelerini değerli arkadaşlar olarak tanıdık, tanıyoruz; bu kanaatimizin ilerde de böyle kalacağına inanıyoruz. Ancak, anlaşılan kimileri İşçi Gazetesi'nin 34. sayısındaki yazıdan fazlasıyla duygulanmış. O kadar ki, çok belirli birkaç kişiye, bunların sekter tavırlarına yönelik eleştirileri ne şark kurnazlığı ise (!) "ATTF ve ABÖK hakkındaki yazılar" olarak nitelendirmiş. Üstelik, Kurtuluş gazetesinde, bir dedikodu uzmanının ortada fol yok yumurta yokken TDF eski Genel Başkanı arkadaşımız Ertan Abalı hakkında yazdığı yazı da birden unutuluvermiş. Boşuna dememişler, "hâfıza-i beşer nisyan ile ma'lûldür" diye !

Şimdi şu üç noktayı bir kere daha vurgulayalım:

1) Demokratik bir işçi yığın örgütü olarak TDF'nin ve yönetim organlarının görüşleri İkinci Kongre kararlarıyla açıkça duyurulmuştur. TDF ile ilişki kurarken, gündeme bu görüşler çerçevesi dışında meseleler getirmek anlamsızdır. Ayrıca, "... ATTF hiç bir zaman TDF yöneticileri ile arasında mevcut ilkesel ayrılıkları tartışmaktan kaçınmamıştır..." diye cesaret gösterisinde bulunmak, en hafifinden kendi mamûlü hayallerle boğuşmaktır.

2) TDF'ye bağlı örgütlerde değişik politik görüşleri benimseyen üyeler olabilir. Bunlara karşı biz, yalnızca "katl'i vacip" diye çığlık atmayız; bu görüşlerle örgüt içinde militanca savaşır, yanlış yolda olanları ikna etmeye sonuna kadar inatla çabalarız. Netekim, maocu, anarşist vb. eğilimler taşıyan bir sürü militanı TDF bu yolla kazanmıştır.

3) İkinci Kongre kararlarında dile gelen görüşler, elbette, Hüdâyî-nâbit değildir. İşçi sınıfı mücadelesinin güçlenmesinin ve bu mücadelenin millî ve uluslararası plandaki boyutlarının giderek daha duruca kavranılmasının bu görüşlerin oluşmasında büyük payı vardır. İmdi: ATTF gibi tecrübe sahibi ve politik olgunluğa ulaşmış bir örgüt yöneticilerinin acil görevi, bu olumlu gelişmelerin kökeninde kimin ne maksatla çıkardığı belli bir takım dedikodulara dayanarak olmayacak hesaplar aramak değil, bu olumlu gelişmeleri daha ileri noktalara vardırmaya çalışmak, bu sürece katılmak olmalıdır.

"Proleter yığın örgütleri karşısında nasıl tavır alınacağını, emekçi yığınlar içinde çalışma ustalığını" bir ölçüde olsun kavramış bir devrimcinin yazacağı mektup değildir ATTF Yönetim Kurulu adına aldığımız bu yazı. İşçi sınıfı biliminin henüz alfabe gerçeklerini öğrenmiş olanlar bile böyle yaman "solculuk" yapmaz. Ayrıca söz konusu mektupta bir dizi tartışma toplantısından ne amaçla söz edildiğini anlamak mümkün değil. Hele, ne yazık ki, ATTF adına sık sık söz alan "prensip sahibi" bir hatibe, sabrı taşan sıradan bir işçinin nasıl çıkıştığını hatırladıkça, bu toplantılardan neden meydan zaferi kazanmış edasıyla söz edildiğini anlamak hiç mümkün değil.

Sonuç : Mektupta yansıyan bu tavır, çoğu politikaya gözlerini yeni açan işçi yığınlarını bıktırmıştır, tiksindirmiştir. Bilgiye aç yığınlara, belli bir platformda ortak çabayla ulaşmak gibi en somut görevler önümüzde dururken, meselelerin ısrarla saptırılması, başka ilgisiz alanlara kaydırılması, bu uygulamanın mimarı hakkında gittikçe büyüyen bir soru işareti çiziyor kafamızda. Bu işte düpe düz bir yeniği var ! Araştıracağız ve bulacağız elbette.

BİR UYARI

Baştarafı 1.sayfada

'Şimdi de bir eleştiri:

Gazetemizin 20. sayısındaki "KIBRIS BAĞIMSIZ KALMALI" başlıklı yazıyı sonuna kadar dikkatle okudum. Gerçi okuduğum bütün yazıları dikkatle okurum ya, bu yazıyı daha bir dikkatle okudum. Yazıyı bu kadar inceleyerek okumamın sebebi şu: Bakayım dedim, Kıbrıs üzerine oynanan bütün oyunlar ve bu oyunları oynayan bütün devletler bu yazıda sergilenmiş mi. Hepsi sergilenmemiş. Ve hem de son zamanlarda sağa sola 90 derece dönüş yapan Rusya'nın tutumuna hiç değinilmemiş. Rusya adanın bağımsızlığını istiyor ve savunuyor sözümona. Adanın bağımsızlığını bütün insanlık yararına isteyen bir ülke, 10 küsur senedir Türklere yapılan zulüm ve işkencelere göz yummaz, Türklerin adadan biran önce çıkmasını istercesine Makaryos hükümetine dolaylı olarak top-tüfek vermezdi. Yazılmalıydı bunlarda. Rusya'nın Kıbrıs hakkındaki tutumunun barış ve kardeşlik uğruna değilde kendisinin uzun vadeli planları uğruna olduğu açıklanmalıydı. Moskovacılardan mı çekindik? Yoksa Moskovacılardanda koyu Moskovacı mı olduk?"

İnsanlar doğdukları gün doğru düşünmeye başlamaz. C.Pınar bir zamanlar yanılmış olabilir. Fakat, kendisine iyi niyet ve alçak gönüllü ölçüler içinde doğru görüşleri telkin etmeye çalışmış olanları, bu görüşleri sözde-benimser görünmeye başladıktan sonra, karalamaya kalkışırsa, bu o zaman çok ciddi bir karakter zafiyetinin göstergesi sayılır. "Bir Uyarı" bu.

Gelelim C.Pınar gibileini, bilerek, tanıyarak hasım saydıklarına karşı kullanmak ihtiyacını hisseden zavallılara. TDF, özellikle İkinci Kongresinden sonra, ATTF ile arasında bir yakınlaşma doğacağına, Avrupa da bu iki gücün ortak çalışması gerektiğine inanarak kendisine bağlı örgütlerin kapılarını ATTF'li dostlarına açtı. ATTF adına Ruhr havzasına gelen bazılarının, normal olarak, bir birlik politikasının öncülüğünü yapması, iki örgüt arasında bir dialog kurulmasına çalışması umulurdu. Senmisin dostça kapılarını açan! bu bir iki kişi, derhal kolları sıvayarak TDF'yi içerden çökertme işine koyuldu: konspiratif bir takım havalar atarak sözde perde arkasından olmadık dedikodular yaymaya, kışkırtmalara başladılar. Belki TDF'yi yıkmaya çalışmanın doğru olmadığını görürler diye uzunca sayılabilecek bir süre bekledik. Küçük-burjuva rekabetçileri bu bekleyişi de yanlış yorumladı, azıttıkça azıttı. Sözü uzatmanın gereği yok: Bu gün bu bir iki kişinin TDF'yi yıkmaya çalıştığı gün gibi ortada. Buna izin vermeyeceğiz. Binbir güçlük ve olanaksızlık içinde TDF çalışmalarına emek vermiş bütün TDF militanları bu gibilerini TDF örgütlerinden püskürtmeye kararlıdır. Kendi elimizle açtığımız kapıları, gene kendi elimizle kapamasını biliriz. "Son Uyarı"da bu.

Buna karşılık, gerçekten birlikten yana olan ATTF'li dostlara kapılarımız açıktır, onlarla sürekli diyalog kurmaya, onların eleştirilerine içtenlikle kulak vermeye her zamanki gibi bu günde hazırız.

İSPANYA

Baştarafı 1.sayfada

lerce kişi faşizmin zulmuna başkaldırdı. Birçok yerde polisle çatışmalar oldu. Üç polis öldü. Komünistlerin etkisi bulunduğu gizli sendikaların genel grev çağrısına çok sayıda işçi uyarak iş başı yapmadı.

40 yıldır halkı terör ve zulümle yöneten faşist Franko'nun sonu geldi. Halkın her kesmi hareketlendi. Ordu içindeki huzursuzluk son derece gerginleşti. İdamları orduya değil polise yaptırabildi. Kimi subaylar komünistlerle ilişki kurdu. Komünistlerin ağırlıkta bulunduğu "Demokratik Cunta" alabildiğine güçlendi, halk arasında alabildiğine yaygınlaştı. Franko faşizminin günleri sayılıdır artık.

40 yıldır İspanya'daki faşizme ses çıkarmayan hatta onu alttan alttan destekleyen Batı Avrupa devletleri şimdi Frankoya bu yüzden karşı. Faşizmin yıkılmasıyla -Portekizde olduğu gibi- doğacak 'kontrolsuz' gelişmeleri önlemeyi hesaplıyorlar.

Yapamayacaklar! İspanya'da da halkın örgütlü gücü faşizmi yıkacak ve kendi demokratik iktidarını kuracaktır.

UZ Şenliklerine 400 bin kişi katıldı

20-21-22 Eylül günleri Düsseldorf şehrinin Ren nehri kıyısında Almanya bir başka hayat yaşadı. Binlerle sayılan bir insan seli üç gün boyunca aktı. Üç gün boyunca yüzbinler devrimci heyecanla coşup taştı.

Şili'den, Türkiye'ye Vietnam'dan, Yunanistan'a, Portekiz'e, İspanya'ya kadar bir çok ulusun halk kültürü, devrimci mücadelesi, türküsü, neşesi-tasası kucaklaştı.

DKP (Alman Komünist Partisi)nin yayın organı UZ (Unsere Zeit)'ın düzenlediği basın şenliğiydi bu. Çeşitli ülkelerin devrimci yayın organlarının stand (pavyon) lar kurduğu ve o ülkenin kültürü ile devrimci mücadelesini tanıttığı bu şenliklerde onbinlerce kitap elden ele dolaştı. Onbinlerce kitap, broşür, plak satıldı. Devrimcilerin bilgi dağarcıkları daha da zenginleşti.

Şenlikte Vietnam ve Şili pavyonlarından başka Avrupa'nın geri ülkelerinin (Türkiye, Yunanistan, İspanya, Portekiz) pavyonları da büyük ilgi gördü. Emperyalizmin düşman ettiği ve hep düşman tutmak istediği Türkiye ve Yunanistan pavyonları gene yanyanaydı. TKP'nin yayın organı ATILIM ve YKP'nin yayın organı RİZOSPASTİS emperyalizmin inadına

gene yanyaya omuzomuzaydı.

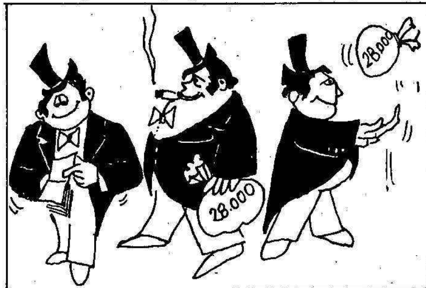
Üç gün boyunca ATILIM pavyonunu ziyaret eden işçiler göğüslerinde "TKP 55 YAŞINDA - İşçi Sınıfına ve Halkımıza Kutlu Olsun", "TKP'ne Özgürlük" rozetlerini gurula taşıdılar.

İŞSİZLİK

Baştarafı 1.sayfada

randıklarını söyleyen patronlar yalan söylüyorlar. Evet kriz vardır. Ancak bu krizin çaresi işçi çıkartmak değil, kârları azaltmaktır.

DKP uzun zamandan beri çözüm yolunu göstermiştir: Çalışma günü 7 saate indirilmekle yüzbinlerce işçi yeniden işe alınabilecektir. Fakat patronlar işçilerin yararına olan her ses gibi buna da kulak asmamışlardır. Tam tersine kriz karşısında sıkıştıkça işletmelerini "rasyonalize" etme yolunu seçmişlerdir. Masraflarını düşürmek amacıyla işçi sayısını azaltmak, aynı işi daha az sayıda işçiye bölüştürerek her işçiye gittikçe daha çok iş yüklemek yolunu seçtiler.

Yani daha az ödiyerek daha çok kâr etmek için hesaplar yaptılar. Ve bunun adına "rasyonalizasyon" dediler.

Öte yandan, Troisdorf'daki "Dynamit Nobel" fabrikasından 38 işçi hastalanarak işleri aksattıkları gerekçesiyle işten atıldı. Oysa bu işçiler kendi keyiflerinden hastalanmamışlardı. Çalıştıkları yerde PVC denilen bir kimyasal maddenin zehirlemesiyle iş göremez duruma düşmüşlerdi.

Daha önceleri birçok işçinin hayatını kaybetmesine yolaçan bu madde, son çıkarılanlar arasında bulunan ve 15 yıldan beri aynı yerde çalışan bir Yunanlı işçinin ellerini sakatlamıştır.

Bu duruma düşürdüğü işçileri üstelik tazminatsız atan Nobel Dynamit şirketi sadece bir şey düşünmektedir: Kâr daha çok kâr! Bunun içinde işçiler hastalanmış ne umuru. Gitsin sakatlar, gelsin yenileri!

İşte, insanlık şampiyonluğunu kimseye bırakmayan kapitalizmin iç yüzü!

TDF, İSPANYA İLE

Baştarafı 1.sayfada

duğunu belirttiniz. Aynı günlerde başka bir ülkede faşizm 5 gencin kanına girdi. "Hür dünya" dahil bütün anti-faşist güçler bu cinayeti protesto ettiler. Birçok ülke Franko rejimiyle ilişkilerini kesti. Birçok yönlerden Türkiye'mizle benzerlikler taşıyan Meksika'nın bu konudaki tutumu ise takdire şayandır.

Demokrasi ve özgürlükten yana olan herkes gibi bizleri ve sizleri de bekleyen görev: İspanya halkının bir an önce bu insanlık dışı rejimden kurtulması için, bu ülkenin demokratlarına destek olmaktır.

Meksika'dan alacağımız çok dersler vardır. Türkiye derhal faşist Franko rejimi ile tüm ilişkilerini kesmelidir.

Saygılarımızla,

TDF
Merkez Yönetim Kurulu

Cenevre Konferansı

Baştarafı 1.sayfada

Komisyon çalışmalarında yabancı işçilerin ilerici örgütlerinin görüşleri büyük derecede etkili oldu. Uluslararası Çalışma Teşkilatı, UNESCO, Dünya Barış Konseyi, Uluslararası Hukukçular Komisyonu, Demokratik Hukukçular Birliği gibi Birleşmiş Milletler'e bağlı birçok kuruluş ve hükümet temsilcilerinin de gözlemci olarak katıldığı kongre oy birliği ile:

- Bir yabancı ülkede iki yıl çalışmış olan işçilere süresiz oturma ve çalışma hakkı verilmesini,
- İşsiz kalan yabancıların türlü bahanelerle yurt dışı edilmesinin önlenmesini,
- Sendikalarla sürekli ilişki kurularak, yabancı işçi sorunlarını bu çerçevede ele alınmasını,
- Sendikaların ırkçılığa ve ayrımcılığa karşı özel bir eğitim kampanyasına girişmelerine ve bu konuda bir konferans hazırlamalarını,
- Yabancı işçilerin başka ülkelerde çalışmalarının gerek kendilerine eşit haklar sağlaması, gerekse kendi ülkelerine de yararlı olabilmesi ve kapitalist sömürüyü ortadan kaldırması açısından Cezayir ve Demokratik Alman Cumhuriyeti arasındaki anlaşmanın örnek alınmasını

önerdi.

Sonuçları bakımından çok önemli olan bu kongre hakkında daha geniş bilgiyi gelecek sayımızda vereceğiz.

İşçi Gazetesi
Sorumlusu: M.Akmaner
15 günde bir çıkar. Unkostenbeitrag: 50 Pf
Druck: Eigendruck im Selbstverlage
Zeitung der Föderation demokratischer Vereine der Arbeiter aus der Türkei in Europa e. V.
Yazışma Adresi (Redaktion): 43 Essen- Bredeney Holunderweg 44- Postfach 512 BRD
ABONESİ: 6 Aylık 10.- DM - 1 Yıllık 20,- DM - Postscheckkonto: Konto-Nr. 3989-439 Essen